

● TIỂU THUYẾT CÔNG GIÁO

QUỶ XUNG TỘI

Kỳ 51

MA VĂN LIÊU

(Người tình về từ hỏa ngục phần 12 kỳ 51)

Nghe thấy chính quyền sở tại người Pháp đang phanh phui về 2 cái chết có vẻ gì đó hơi... hơi... mờ ám của 2 kiều nữ con nhà họ Kiều... e rằng có ngày mình sẽ bị lộ tẩy bởi đám gia nô thô thiển nhà ông bà Cả; nghe thấy tin đồn chết Xán hiện hồn về liên tục hết chỗ này đến chỗ khác... e rằng có ngày ông chồng cũ này, đã quậy phá người ta bên ngoài được, cũng sẽ hiện hồn về báo oán quậy phá mình cũng được; nghe thấy bọn giang hồ miệt vườn đang có dấu hiệu nổi dậy “bài Hoa” (kỳ thị, tẩy chay, trừ khử... người nước Trung Hoa hay người Tàu) e rằng có ngày bản thân mình cũng sẽ bị nguy khốn v.v... xẩm Lìn lo lắng đến mất ăn mất ngủ mấy ngày liên tiếp, ả liền bàn mưu tính kế với chết Lú hòng âm mưu quyết “đánh” một trận lớn chí mạng sau cùng cho đứt diêm rồi cuốn gói ra đi tuyết tích.

Trong tổng số gia nhân của ông bà Cả đang dưới quyền quản lý của cô hai Kiều Mỹ Hương, có một nhóm nhỏ từ lâu là người của xẩm Lìn do ả khéo léo mua chuộc bằng những món tiền hấp dẫn để bí mật làm nội ứng cho ả chuyên rình rập, tọc mạch, tâu báo cho ả cốt ám hại gia đình ông bà Cả...(1) nay lập tức nhận được lệnh của thím Tám xẩm Lìn mật báo; công tác tối mật của nhóm gia nhân này là vào đúng ngày G, đánh thuốc độc toàn bộ gia đình ông bà Cả, đồng thời cũng đánh thuốc độc luôn cả những người hầu cận lẫn số gia nhân gần gũi để đánh lạc hướng. Thuốc độc được bỏ vào thức ăn, các lu chứa nước, giếng và nói chung tất cả những gì thuộc thể lỏng; mật lệnh còn bảo: ngay sau khi đánh thuốc độc xong, đám gia nhân này được nhận ngay một số tiền rất hậu hĩ để nhanh chân trốn đi với sự hậu thuẫn của những thủ hạ mà xẩm Lìn sắp xếp sẵn đầu đó ở ngoài vòng dinh thự ông bà Cả.

Nhưng để “*duyng Đông kích Tây*” (đánh lạc hướng đối phương, kẻ “*Duyng Đông kích Tây*” là reo hò giả vờ như thật sự đánh vào phía Đông, kỳ thực chủ yếu lại đánh vào phía Tây), xẩm Lìn thuê bọn côn đồ thân tín từ thời chết Xán, giết chết cho bằng được cô ba Mỹ Hảo ở bên ngoài dinh thự tại một sông bạc hay chiếu nhậu nào đó cô Ba thường lui tới, bằng cách tạo cuộc ẩu đả giữa chủ nợ và các con nợ với nhau.

Nhiều tiền nhiều bạc vung ra cho ván bài cuối này một cách không tiếc tay, xẩm Lìn thuê cả một bọn côn đồ hung ác khác khi có ám hiệu từ bên trong, liền xông vào dinh thự ông bà Cả, thật nhanh gọn và hộc tốc, tàn sát toàn bộ gia đình ông bà Cả ngay sau khi họ đã trúng thuốc độc, làm như vậy vừa để tin chắc rằng toàn bộ số người còn lại trong gia đình ông bà Cả đều chết thật, vừa để đánh lạc hướng dư luận lẫn sự điều tra của chính quyền Pháp.

Cũng trong vòng một ngày, ngày đánh thuốc độc và tàn sát gia đình ông bà Cả, ngày giết chết cô ba Mỹ Hảo, người ưa đi lang thang bên ngoài... các tá điền ở vùng Lung Cạn, nơi tập trung nhiều tá điền và nhiều đất ruộng của ông bà Cả nhất, đều được xẩm Lìn trả nhiều tiền và nhiều lời hứa hẹn hấp dẫn... sẽ đồng loạt đứng lên, nổi dậy chống lại ông bà Cả rồi tổ chức cướp đất...

Xẩm Lìn còn “*sấm hỏa đả kiếp*” (theo lửa mà hành động, ý nói lợi dụng lúc loạn lạc để thao túng, lúc tình hình rối ren mà sắp xếp theo ý muốn. Có hai loại “*Sấm hỏa đả kiếp*”: một là theo “*lửa*” sẵn có để đánh cướp, hai là chính mình “*phóng hỏa*” rồi theo đó đánh cướp)... ở đây cũng vậy, nhân lúc cực kỳ hỗn loạn do ả vừa gây ra, liền tổ chức cho một số phụ nữ vô công rồi nghề, hư hỏng đàng điếm... giả làm những nạn nhân đáng thương một thời đã bị ông Cả bức bách, cưỡng

hiếp, hãm hại... nay vì ức quá kéo nhau bu lại quanh dinh thự để đòi sự bồi thường thỏa đáng... họ khóc lóc, rên la, chửi rủa, gào thét, nằm vạ nằm vật trước cổng dinh thự cả ngày tạo sự huyền não gây chú ý cho mọi người để che lấp đám lâu la mặc sức tung hoành trong dinh thự.

Thu hết tài lực, vật lực và công lực... với sự tiếp tay của Dòng họ trên Chợ Lớn, xâm Lìn còn tung tiền ra thuê một số người khác kéo đến các công sở, huyện đường trụ sở... của chính quyền để nộp đơn kiện, để khóc lóc kêu oan về đủ mọi thứ tội ông bà Cả gây nên, khiến chính quyền thêm bận bịu vương vấp và rối tinh lên, không để mắt đến những diễn tiến khác hiện đang xảy ra, nhất là đang xảy ra trong dinh thự ông bà Cả.

...
Vấn huyết đấu “*độc thọ nhất chi cung*” (trận đấu ác liệt với duy một kết cục 2 người đấu thì chỉ còn lại 1 người sống) độc hết sức lực quyết thắng lần cuối cùng này, lại diễn theo chiến thuật “*Liên hoàn kế*” (nối liền với nhau thành một dây xích. “Liên hoàn kế” còn là vận dụng một chiến thuật để tạo phản ứng dây chuyền cho đối phương hoặc gây thành phản ứng nhiều mặt), không ai nghĩ rằng gia đình ông bà Cả có thể tránh thoát cơn tận diệt. Đến đây mới biết xâm Lìn là ai, đầu óc và tài thao lược của ả để có mấy tay, nhất là biết được nỗi oán thù trong lòng ả lớn đến cỡ nào!

...
Thế nhưng... thật không ngờ!
Tất cả mưu toan độc kế của thím Tám xâm Lìn vừa kể trên đều nằm gọn lỏn trong kịch bản của cô Năm, cô năm Mỹ Hà, hết cả!!!???

Mọi diễn biến đều không sai với bản kế hoạch, đều không lệch ra ngoài sự tính toán chi ly thần kỳ và sát độc của xâm Lìn. Nhưng khó ngờ chỗ này: đó là mọi “diễn viên” mà xâm Lìn ngỡ là người của mình, có dè đâu đều là người của cô năm Mỹ Hà và của chính quyền sở tại, một chính quyền mà theo nhận định của các nhà nho, các nhân sĩ yêu nước trong vùng, thuộc về ông bà Cả đã từ lâu. Người am hiểu thời này đều biết những tay trọc phúc, bá hộ, cường hào hay đại điền chủ đều mua cho mình quốc tịch Pháp, gọi là quốc tịch mẫu quốc (nước mẹ), do đó, vì có quốc tịch Pháp, vì có công nuôi sống chính quyền sở tại người Pháp, nên chính quyền là của ông bà Cả... Thế là mọi “diễn viên” tuy đã được xâm Lìn trả một món tiền cao, nhưng khi được cô Năm cho thêm một món tiền cao hơn gấp nhiều lần kèm theo lời đe dọa, họ liền đóng kịch làm việc cho xâm Lìn, nhưng nghe lệnh cô Năm.

Cao hơn ả nhiều cái đầu, nhanh và đi trước hơn ả nhiều dặm đường, thâm mưu độc kế hơn ả nhiều chục lần... cô Năm đã đọc hết mọi ý nghĩ của xâm Lìn, sau đó cô liền thu tóm hết mọi đầu mối nhân lực và vừa nhanh chóng vừa quyết đoán, vừa khéo léo vừa mạnh mẽ, kiểm soát tất cả không chừa lại cho xâm Lìn bất kỳ thứ gì khiến mọi chuyện đều diễn biến nhất nhất theo ý muốn của cô Năm, ý cô Năm bao trùm đến nỗi xâm Lìn làm bất cứ chuyện gì, ả cũng chỉ là một con tốt, một “diễn viên” cho cô Năm như những “diễn viên” mà không hề hay biết.

Từ đó, nhóm gia nhân bị thím Tám xâm Lìn mua chuộc cũng giả vờ nhận lệnh ả, nhưng không đánh thuốc độc; bọn thủ hạ mà xâm Lìn thuê chém giết cũng cứ vẫn đứng giờ đứng kiêu giả vờ xông vào nhà ông bà Cả mà không hạ sát ai; bọn giang hồ, gái điếm, con bạc, các tay bợm nhậu... cũng đóng kịch sẵn sàng bức hại cô ba Mỹ Hào, nhưng cô Ba chẳng hề chi; đám phụ nữ vô công rồi nghề cũng –mỗi người xòe tay lãnh một số tiền của xâm Lìn trả cho, rồi cũng kéo đến lặn lê bò toài ngay trước cổng dinh thự ông bà Cả, nhưng là để đóng kịch rên la chút ít để được lãnh một số tiền nhiều gấp 5 gấp 7 lần tiền của xâm Lìn trả cho họ; những người kéo đến chính quyền hay ai ai nữa cũng đều đóng kịch với xâm Lìn mà thôi; vừa được hai lần tiền, vừa chẳng phải làm gì, đồng thời lại vừa không vi phạm gì đến pháp luật... ai được thuê kiêu đó lại nở từ chối, nở phụ lòng người đứng ra thuê! Trong đời, ai mấy lần được thuê kiêu đó? Trên đường đời, ai mấy lần gặp được người đi thuê kiêu cô năm Mỹ Hà...?

Xâm Lìn khi còn chưa tường, chưa tận, chưa hay chưa biết rằng chính những “diễn viên” mình thuê, rày đang diễn trò với chính mình v.v... thì hết sức bất ngờ nghe mọi người hỏi:

- *Ủa! Thím Tám đang ở đây, vậy thím Tám nào tôi vừa gặp ở chợ?*

Người khác hốt hoảng hỏi xâm Lìn:

- *Tôi vừa thấy Thím ở nhà thờ, sao Thím lại có mặt ở đây nữa? Vậy thím Tám nào là thật, thím Tám nào là giả?*

Nhiều người khác đoán chắc vừa trông thấy thím Tám lần quần ở khu vực nhà thờ, người nọ cãi lại:

- *Tôi vừa đi ngang dinh ông bà Cả, thấy thím Tám ngồi ôm mặt khóc hủ hủ trong sân dinh...*

Vài ngày tiếp theo, khi xâm Lìn biết rằng mọi kế hoạch của mình đều bị phá sản, ả rúc kỹ trong nhà không dám ra đường... Thế nhưng lạ thay! Người thấy ả có mặt chỗ này, kẻ thấy ả hiện diện ở nơi khác, tức là trong một lúc, có rất nhiều bóng dáng xâm Lìn xuất hiện, gây hoang mang cực kỳ, gây sợ sệt tột độ cho người dân trong khu vực. Có nhiều tin đồn bắt đầu rộ lên cho rằng, thím Tám xâm Lìn hiện đã biến thành ma, thành quỷ, vừa gặp bóng ả -thật hay giả chưa biết mọi người đều chạy tán loạn. Nói chung, tình hình ở đây lúc này gần giống ngày tận thế dù chẳng ai có kinh nghiệm gì về ngày đó, nhưng vì hết sức hỗn loạn và sợ sệt, nhiều người đóng kín cửa ở kỹ trong nhà.

Không giỏi hơn ai, thím Tám xâm Lìn cũng rối mù, không còn có thể hiểu nổi chuyện gì ra chuyện gì nữa, đành trốn kín mít trong nhà, lúc này đây, người tình chệt Lú là chỗ dựa duy nhất cho ả, chệt Lú nói gì ả cũng nghe.

...

Đến đây thì xâm Lìn chỉ còn biết rõ rằng và chắc chắn được duy một điều, điều đó là mưu cơ, toan tính, công sức và tài lực của mình đã hoàn toàn bị đốt sạch dưới tay một kẻ thù rất ghê sợ, hơn mình cả hàng chục cái đầu... ngoài điều đó ra, ả không còn biết chuyện gì đang xảy ra nữa; điều này cho biết tính mạng ả đang “ngàn cân treo sợi tóc”.

Nửa đêm, giữa lúc trời tối đen như mực, xâm Lìn được chệt Lú đưa đi trốn khỏi địa giới giáo xứ Môi Khê.

...

Tuy nhiên, không về đến được với Dòng họ của ả ở Chợ Lớn, xâm Lìn đã bị chệt trong một vụ lật xe đồ gần chân một cây cầu nhỏ.

Trong thời gian này, người dân ở một vùng rộng lớn bao quanh nhà thờ Môi Khê với bán kính trên dưới 30 km đều quá sức xôn xao và cực kỳ xáo trộn bởi chẳng hề hiểu được điều gì ra điều gì... Dần dần mấy năm sau người ta, nhất là các nhà nho trong vùng, mới khâu chuỗi lại và đọc ra được một màn kịch tổng thể.

Vì kể chuyện theo kiểu tóm lược sẽ khó hiểu đối với nhiều người, nên xin mạn phép giải thích đôi chút.

Cô Năm đến Dòng họ xâm Lìn ở Chợ Lớn để chào, giống như hai đấu sĩ có hung hãn đến đâu trước khi đấu võ cũng phải chào nhau.

Trở về, phía bên ngoài, cô Năm mua chuộc bằng sạch hết mọi giới từ chính quyền đến những tầng lớp thấp bé cho đến cả mọi thành phần bất hảo bằng mọi giá, cho dù phải tốn hết cả gia sản cũng được, để chắc rằng mình sẽ thắng.

Phía bên trong, cô Năm dùng hội Tam Hoàng cài chệt Lú với võ bọ chủ gánh Sơn Đông mãi võ, áp sát vào tận bên nách xâm Lìn để theo dõi hết mọi hoạt động lẫn ý nghĩ của ả.

Kế “Điện hồ ly sơn” của cô Năm là nhờ chính quyền lấy cơ điều tra án mạng 2 chị gái, để nắm thóp hết số gia nhân trong nhà, sẵn mọi ra nhóm mưu phản, lại vừa “bứt dây động rừng”, và

“đả thảo kinh xà” (đập cỏ rấn sợ) để lôi xẩm Lìn ra ánh sáng.

Thuê nghệ nhân gánh hát hóa trang thành chệt Xán hiện hồn để lung lạc tinh thần xẩm Lìn.

Thuê giang hồ dọa dẫm người Hoa lân cận tạo thêm sự sợ hãi cho xẩm Lìn.

Qua chệt Lú, mọi mưu đồ của xẩm Lìn bị bại lộ trước khi thực hiện; bằng tiền rùng bạc biển, cô Năm trả công cao hơn gấp nhiều lần, để mọi người giả làm theo lời của xẩm Lìn.

Và cuối cùng, thuê nhiều nghệ nhân gánh hát tuồng cổ hóa trang khéo léo đóng giả nhiều nhân vật xẩm Lìn, cho xuất hiện nhiều nơi khiến trí óc của xẩm Lìn không còn minh mẫn, đành quyết định trốn đi.

Hội Tam Hoàng giết xẩm Lìn ở xa bên ngoài địa bàn và nguy tạo cái chết do tai nạn xe hơi để đánh lừa Dòng họ của ả ở Chợ Lớn..

Sau vụ này, tài sản của ông bà Cả thâm hụt hơn nửa. cô Năm còn phải thay mặt cha mẹ nhượng lại nhiều quyền sở hữu của các khu đất rộng bạt ngàn, rộng đến “cò bay thẳng cánh”... thuở nào.

(còn tiếp)

(1) Người dưới luôn có sẵn tâm lý toa rập, kết bè và chống người trên.